

om, og derfor har jeg i hvert fald fundet det en smule ironisk, at V og K netop med henvisning til den bog foreslår store nedskæringer, i øvrigt nedskæringer, som Paldam har gjort en særlig anstrengelse for at gøre det klart at han ikke er enig i.

Men det er rigtigt, at man af nogle af Paldams eksempler kan se, at disse statsvirksomheder ikke var velfungerende, men det var jo noget, alle vidste. Og Danmark har altså i en række tilfælde ydet maskinel og andet udstyr osv. til nogle af dem, men selve leveringen af udstyret osv. har sådan set virket meget godt, og om det så var disse landes politik, der var noget galt med, eller vores, altså selve bistanden som sådan, kan man jo diskutere fra nu af og til dommedag.

Og det blev nævnt af hr. Kim Behnke, at statsrevisorerne har været i Afrika, og det har jeg også bemærket, og jeg har med glæde konstateret, at de var godt tilfredse med, hvad de så. Men der er ikke i øjeblikket nogen som helst kritisk diskussion med Rigsrevisionen om nogen sager eller noget af den slags, og derfor har jeg været forundret over den del af diskussionen her i dag.

Jeg ville have kunnet forstå det, hvis der havde været et eller andet aktuelt, man kunne have kastet sig over, men der er altså en normal og velfungerende samarbejdssituation med Rigsrevisionen, som jeg i øvrigt mener er en fortræffelig institution, som jo foretager en efterfølgende revision, og som har særlige vinkler, men hvor tingene fungerer glimrende. Så jeg forstår ikke den del af diskussionen, og det gælder altså også det, der står i det forslag til vedtagelse, som er stillet af hr. Kim Behnke.

Og den artikel i Jyllands-Posten om en undersøgelse, som Verdensbanken har foretaget, hr. Kim Behnke har læst, kan man se som noget, der hænger sammen med et af Martin Paldams emner, nemlig om der er en sammenhæng mellem det, der kaldes mikroplanet, og det, der kaldes makroplanet, altså at visse projekter kan virke udmærket på mikroplanet, men alligevel ikke have en god virkning på landets samlede situation.

Det dilemma er voldsomt interessant, og jeg har været lidt inde på det i min korte bemærkning om den centrale, statsdirigerede planlægningsmodel, som i en længere årrække var et særligt handicap for udviklingen, men som man stort set er ude af i dag.

Men den undersøgelse, Verdensbanken har foretaget, er baseret på en neoklassisk vækstmodel, hvor der fokuseres på vækst og velstand defineret meget snævert og rent økonomisk, og vi er jo i øjeblikket – og jeg har ikke engang spurgt hr. Søren Søndergaard, om vi måtte! – i gang med en særlig forskningsopgave sammen med Verdensbanken, hvor man ud over denne snævre økonomiske analysemodel ønsker at inddrage udviklingen med hensyn til menneskelig og social kapital og naturkonsekvenser, altså økologiske konsekvenser, således at en bæredygtig udnyttelse af naturens kapital kan blive vurderet som noget, der indgår i de økonomiske analyser.

Det er altså neoklassikerne i Verdensbanken, der har foretaget den undersøgelse, som Jyllands-Posten har skrevet en artikel om, og det mener jeg ikke kan bruges på den måde, som hr. Kim Behnke gør det på her.

I det hele taget er det, der står i Paldams bog om, at vi skal bruge økonomiske analyser i højere grad, noget, der allerede er indført i stor udstrækning, siden de projekter, han skriver om, eksisterede, og derfor kan man nogle gange spørge sig selv, hvorfor alle egentlig tager det for givet, at det er positivt, at akademikerne kommer ud af deres elfenbenstårne, for helt ærligt: Det ville være bedre, hvis det var rigtig forskning og ikke helt det, vi ser her.

Bare til illustration: Jeg tror, de færreste af dem, der har deltaget i debatten her, faktisk har læst Paldams bog, for når han som et af de 37 projekter, han nævner, skal opgøre den faglige undervisning i Kenya, siger han:

»Dette projekt er altså kun lykkedes halvt« – idet der kun er halvdelen af den teoretiske mængde af studerende – »og burde derfor have to point, men da den overordnede uddannelsesordning ikke fungerer« – den har Danida ikke haft noget at gøre med – »får det kun 1½. Projektet gør formentlig indkomstfordelingen lidt skævere ved at gøre relativt vellønnede arbejdere mere vellønnede« – det er der ingen analyser af i bogen – »Medvirker det til Kenyas økonomiske udvikling på længere sigt, kan det ende med at blive fattigdomsreducerende« – det kan det altså godt! – »Så vi skønner, at det er svagt negativt over for fattigdomsmålet. Det uddanner kun mænd (negativt), og det er formentlig svagt negativt miljømæssigt.« Og hvor han har dét fra, ved vi lige så lidt som om de tilsvarende skøn i mange af de andre sager.

Sådan er den bog skrevet!